

og har disponeret efter at have fradragsret i en lang årrække på nogle fornuftige ordninger om invaliditetsforsikring, og de bliver altså ramt af det her. De mister efter overgangsreglerne deres fradrag.

Vi mener – det blev i øvrigt også fremført på mødet fra Assurandør-Societetets side, uden at jeg i detaljer skal referere fra udvalgets arbejde – at der kunne være problemer med at overføre en bestående forsikring fra et skadesforsikrings-selskab til et livsforsikrings-selskab. Der kunne bl.a. være det forhold, at der var sket en forøgelse af risikoen og den slags ting.

Så jeg er faktisk enig med hr. Klaus Hækkerup i, at de problemer, der er med overgangs-reglerne, mest hensigtsmæssigt kan drøftes i udvalget, så vi dér kan få ministerens svar på de efter min mening meget positive henvendelser, som bl.a. Assurandør-Societetet er kommet med. Jeg har også fået en henvendelse fra Foreningen af Registrerede Revisorer, og der er andre, der har rettet henvendelse til os.

Så derfor: Med de bemærkninger kan jeg tilsi-ge et positivt udvalgsarbejde.

Brian Mikkelsen (KF):

Skatteministeren har med dette lovforslag villet stoppe spekulationen omkring realrenteafgiften i forsikringsselskaberne. Som sådan er motiverne bag lovforslaget gode nok, og dem kan Det Konservative Folkeparti godt støtte.

Forslaget indebærer imidlertid en række problemer, fordi det har mere vidtrækkende konsekvenser end dem, der gøres rede for i bemærkningerne. Heraf fremgår det, at der ikke ses at være hensyn, der taler for, at invaliditetsforsikringer med fradragsadgang placeres i skadesforsikringsselskaberne.

Imidlertid er kendsgerningen den, at forsikringer med invalidedækning kun i begrænset omfang kan tegnes i et livsforsikringsselskab. Som reglerne for forsikringsselskaberne er nu, har livsforsikringsselskaberne nemlig ikke koncession til at tilbyde invalidedækning til andre end en begrænset kreds.

Endvidere vil, som hr. Klaus Hækkerup og hr. Svend Aage Jensby også var inde på, en del af de bestående forsikringer ikke umiddelbart kunne overføres til livsforsikringsselskaberne. Det har noget at gøre med, at der kan være problemer med forsikringstagernes helbred, og så vil livsforsikringsselskaberne ikke umiddelbart tage dem. Der kommer altså en del mennesker i klemme, som man bliver nødt til at gøre noget for.

En række forsikringstagere havde, da de tegnede deres forsikring i et skadeforsikringsselskab, en anden helbredssituation end den, de har nu, og helbredssituationen kan altså være blevet forringet. Konsekvensen heraf er, at der vil være en stor gruppe, der ikke længere vil kunne forsikres.

Det Konservative Folkeparti er generelt af den opfattelse, at man skal søge at tilskynde til, at man skal forsikre sig selv. Dette lovforslag vil i den foreliggende udgave have den modsatte virkning. Det vil medføre, at en række personer, når de bliver ramt af eksempelvis ulykke eller sygdom, ikke vil være i stand til at klare sig selv via deres forsikring, men vil være overladt til at blive forsørgt af offentlige midler. Det mener vi er uheldigt, og det er vel også utilsigtet af ministeren. De ekstra penge, der ved dette lovforslag vil komme ind i statskassen, vil vi dermed skulle bruge flere gange senere.

En anden betænkelighed, vi har, er, at der med forslaget lovgives med tilbagevirkende kraft. Det betyder, at de forsikringstagere, der har tegnet forsikringer alene for at være forsikret i en ulykkes- eller sygdomssituation i tillid til gældende regler og uden at have haft motiver til at undgå realrenteafgiften, bliver ramt unødigt hårdt. Lovgivning med tilbagevirkende kraft er principielt ud fra et retssikkerhedssynspunkt uheldigt, og derfor kan Det Konservative Folkeparti heller ikke støtte det.

På den anden side mener vi, det er rigtigt at ligestille skades- og livsforsikringsselskaber, for så vidt angår de forsikringer, der har løbende udbetalinger, så der betales realrenteafgift af begge forsikringstyper. Men vi mener ikke, at man behøver at fjerne fradragsadgangen for indbetalinger for at pålægge en realrenteafgift.

Alt i alt mener vi, at de bestående forsikringer ikke bør fratages fradragsadgangen, at man skal forsøge at arbejde med en teknisk mulig løsning, hvor de bestående ordninger bevares i skadesforsikringsselskaberne, men pålægges realrenteafgift for fremtidige indbetalinger, at adgangen til at overføre reserver fra et livs- til et skadeforsikringsselskab efter personbeskatningslovens § 41 ophæves med virkning fra 30. november 1994, og at ikrafttrædelsestidspunktet udskydes til eksempelvis 1. januar 1996, så man kan nå at gennearbejde forslaget ordentligt og dermed undgå de uheldige virkninger, som jeg her har skitseret, af et ellers velmotiveret lovforslag, som Det Konservative Folkeparti for så vidt motiverne kan støtte.